

CHR. θυμὸν ὀξύνω πεπωκότις.] Id est, ὀργῶν δειμῶν, acrem iram. Sed profecto non dubito quin respexerit ad gratum apibus pabulum, quæ thymo libenter victitant, & ludit in voce θυμοῦ quæ & iram & herbam illam significat.

ΒΙΣΕΤΥΣ. Πᾶς ἀνὴρ.] ὡς πρὸς Σουίδα γέγραπται Σῆς ἀνὴρ, ἀνὴρ δὲ παρ' ἀνδρείου εἰώθει ἐν τῇ μάχῃ, ἵνα αἱ ἄξεις περικλυθεῖαι πῶ τῆς πολέμιον ὀρμυλῶν ἀνεχώσι. πῶ τοιαύτης μάχης, καὶ τάξεων πύκνωσιν Τυρταῖος ὁ ποιητὴς ἡμῖν καλλίστα χαρακτῆρίζει ἐξ τούτων,

Καὶ πόδα παρ' ποδὶ θεῖς, ἔπ' ἀσπίδος ἀσπίδι ἐρείθεις,

Ἐν ᾧ λόφον τε λόφω, ἔκωκύν κωκύνη.

Καὶ σῆρνον σῆρνω πεπαλημῆρος ἀνδρείου μαχέσθω,

Ἡξίφους κώπλω, ἢ δόρυ μακρὸν ἐλώω.

CHR. Πᾶς ἀνὴρ παρ' ἀνδρῶν.] Ausim, ut ait ille, lapidem Iouem iurare, legendum hic esse Σῆς non Πᾶς. Est autem χελῶν labrum superius, quod premi & morsificari solet ab iratis.

Σχόλια. Πῶ χελῶν ἐσπίων.] ἀντὶ τοῦ τὰ χεῖλη, οἱ γὰρ ὀργιζόμενοι ἐνδάνουσι τὰ χεῖλη. ὑπὸ δὲ τῆς τοξυμάτων, τῆς πεμπομῶν ὑπὸ τῆς βαρβάρων. πρὸ γού ἀπαργεῖαντι ὡς ὑπὸ τῆς τοξυμάτων τῆς βαρβάρων ἐκὼ ἰδὲν τὸ οὐρανόν, Λεωνίδας ὁ τῆς Λακεδαιμονίων στρατηγὸς εἰπὼν ἀγαθὰ ἀγγέλλεις ὡς ἔνε, ὑπὸ σιάν μαχοῦμεθα. Γλαῦξ.] τὸ γλαυξ ὄνομα, εὐφρόνιος φησιν. Ἀπικὸι μὲν πεσπῶσιν. οἱ ᾧ δωρεῖς ὀξυούσιν. γλαῦκα δὲ, πῶ Ἀθλῶν φασὶ ᾧ κτ' τὸ ἀληθές, γλαῦκα διαπτᾶσθαι πῶ νίκῃ τοῖς Ἀθλῶσι ἀπαγγέλλεσθαι.

CHR. Οὐκ ἔστιν ἢ οὐρανόν.] Tam creber fuit sagittarum perficarum iactus ut instar nubis dense cælum offuscaret. Quod Leonidas dux Lacedæmonij auxilij, cum postea (in eo bello ubi contra Xerxem Græci ceciderunt vincendo defatigati) intellexisset à nuntio. Venè, inquit, nuntias, mi ho-

spes, sub umbra ergo pugnabimus. Plutarchus tamen paulò aliter, χᾶρειν ἐφν, εἰ ὑπὸ σιάν μαχοῦμεθα. Γλαυξ γὰρ ἡμῖν.] Proverbia est ab Erasmo recensitum, Noctua volat, nam huiusavis tanquàm còsultissima volatus auspiciatus esse dicitur & boni ominis. Aiunt autem ante pugnam illam Marathoniam visam noctuam quæ Atheniensium exercitum peruolitaauerat. Aliud est proverbium, Noctue Laurioticæ, ab aureis fodinis quæ in ea regione sunt, & aureis nominatis ubi sculpta erat Noctua, dictum in eos qui non viribus sed pecunia vincuntur.

Σχόλια. Θυμᾶζοντες.] κεντοῦτες ὡς τοὺς θυμῶς τοῖς περιόδωσι μεταφορεῖως. Θυλάκος.] θυλάκος φασὶ ἐστὶ τὰς ὡρὰς τοῖς σκέλεσι καὶ τοῖς μηροῖς Περσικῶς, ἐθνηβρακίων ὡρὰ Περσῶς. Θυμᾶζοντες εἰς τοὺς θυλάκους, ἀντὶ τὸ εἰσπιδόντες εἰς τὰς ἀναξυείδας. Κεντούμην.] τὸ πρὸς πῶ ὁμοίον τῆς σσηκῶν.

CHR. Θυμᾶζοντες εἰς τὰς θυλάκους.] Quia Thygni tridentibus puncti capi solent, & pilcatores θυμᾶζοντες & θυμοσκόποι dicuntur qui eos occupantur & fodunt, Propterea θυμᾶζειν metaphoricè dicitur τὸ κεντεῖν quod proprium est apum vel vesparum stimulos exercentium. Tamen cum ipse Thynnus dictus sit ὡρὰ τὸ θυμᾶζειν quod est prope rare, currere & insilire, malim cum Scholiaste interpretari hæc verba, εἰσπιδόντες εἰς τὰς ἀναξυείδας. Est autem θυλάκος genus baccarum apud Persas, ideoque Persicas dixerunt Græci quæ sunt velut caligæ & indumeta feminicruralia quæ Hefychius vocat ἀσπὲς δερματίνες ut videantur fuisse alti cothurni, & quos nos Franci vocamus Brodequins. Sic certè intelligèd' loc' ex Eurip. Cyclope ubi Silen' (de Paride puto) loquitur in hæc verba, ἡ γὰρ θυλάκος γὰρ ποικίλος ὡρὰ τοῖν σκελῶν ἰδὲν (Helenā ait) & sanè ita pingitur Paris cū pictis cothurnis. Nos ad illum Euripide locum plura diximus.

ΑΝΤΩΔΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ
κώλων ἰά.

ANTODA & ANTISTROPHA.
Col. xi.

Χο. **Α**ρα δεινός ἢ τόδ', ὥς παντα μὴ δεδιέναι.
Καὶ κατὰς ρεψάμην γε
τοῖς ἐναντίοις, πλείων ἐμείσε τῆς τεύρεσιν.
Οὐ γὰρ ἔστιν ἡμῖν ὅπως
ρῆσιν εὖ λέξεν ἐμέλλομεν τίτ' ἐδὲ
συκοφαντήσῃ πινά,
Φροντίς, ἀλλ' ὅς ἀν' ἐρέτης
ἔσσιτ' ἀείσας, τριγασυῶν πολλὰς πόλεις
Μήδων ἐλόντες, ἀπὸ τῶν φέρεσθαι
Καὶ τ' φρον δευρ' ἐσομῶν
Κλέπτεσιν οἱ νεώτεροι.

CH. **T**unc fuit sanè vir acer nec timens periculū
Quin & hostes fugavit
Terga victor insequens & navigans iniretibus.
F Non enim tunc nostra mens
Circa erat mellivula occupata verba
Consuens mendaciosa
Quisq; ibi dabat operam
Rebus agendis optime tandem urbibus
Multis ponti Persicus, his imperatum est
Quod huc tribunalium deferant
Sed iuniores amiferunt.

Σχ. Αρα δεινός ἢ ἀντωδὴ καὶ ἀντιστροφὴ ὁμοία ἐστὶ τῆς ὡδῆς καὶ αὐτὴ γὰρ κώλων ἐστι κώλων ἰά. καὶ τὰ μὲν τροχαϊκά, ἰά δ' ἐξ ἰαμβικά πλῶν ἐν τῶν κώλων ἢ τρίτον ἐξ ἑκάστον ἀπορεῖον. ὅπῃ πῶ τέλει αἱ σὺν ἡθῆς δύο δεπλαῖ. τὸ ᾧ ἢ καὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἐκ κτ' κρᾶσιν ἢ ἀντὶ τῶν ὑπὲρ ἡμῶν. Οὐ γὰρ ἔστιν ἡμῖν τὸ φροντίς ἐν τῶν σὺν ἀπτε. Ρῆσιν εὖ λέξεν ὡς οἱ

γυῶ ἀσκούσι μόνων πῶ εὐλ γειν, οὐ τὰ πολέμικα. Πολλὰς πόλεις] ἴσως ὑπὸ Μήδων ἡγεμονίας Ἀθλῶσιων.
CHR. Αρα δεινός ἢ τόδ'.] Antoda & Antistropha respondens proximè præcedenti Odæ & Antistrophæ τῶν τῶν habet Colos & versus còstâtes partim Trochaicis partim Iambicis ut supra, nisi φ
Vu iij